

Bilag

til betænkning over forslag til lov om forlængelse af kollektive overenskomster m. m.

Bilag 1.

ARBEJDSMINISTERIET

Den 2. marts 1963.

I skrivelse af 1. marts 1963 har udvalget udbedt sig besvarelse af følgende spørgsmål:

Spørgsmål 1. Hvor mange lavtlønnede medlemmer af fagforbund under Landsorganisationen i Danmark er beskæftiget hos arbejdsgivere, der er organiseret under Dansk Arbejdsgiverforening og Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger?

Idet der i øvrigt henvises til besvarelsen ad spørgsmål 2, skal bemærkes, at for så vidt de lavtlønnede afgrænses til sådanne lønmodtagere, der – være sig på tidløn eller akkord – har en gennemsnitlig timefortjeneste (eksklusive feriepenge, søgnehelligdagsbetaling, overtidsbetaling, tillæg for skifteholdsarbejde m. m.) under kr. 6,11, svarende til 275 kr. ugentlig, har Formandskabet for det økonomiske Råd i sin redegørelse for Hovedtendenser i indkomstudviklingen for de vigtigste samfundsgrupper 1955–1962 anslået antallet af disse lønmodtagere beskæftiget under Dansk Arbejdsgiverforening til ca. 5.000 faglærte, ca. 54.000 ufaglærte og ca. 50.000 kvinder, i alt 109.000 lønmodtagere. Der er herved ikke taget hensyn til de 2 dyrtidsportioner, som kommer til udbetaling fra begyndelsen af første lønningsuge efter 1. marts d. å.

For området under Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger (SALA) foreligger intet tilsvarende statistisk materiale. På grundlag af summariske beregninger kan antallet af tidlønnede lønmodtagere under SALA imidlertid anslås til ca. 30.000, hvortil kommer nogle tusinde akkordlønnede. På baggrund heraf og ud fra en vis analogi

med området under Dansk Arbejdsgiverforening kan det skønnes, at antallet af lavtlønnede udgør ca. halvdelen heraf eller omkring 15.000.

Spørgsmål 2. Hvad skal der forstås ved lavtlønnede arbejdere?

Som det fremgår af lovforslagets § 3, stk. 1, jfr. stk. 2, foreslås de nærmere regler for ydelsen af tillæg til lavtlønnede lønmodtagere aftalt mellem hovedorganisationerne, henholdsvis – i mangel af enighed – fastsat af Overenskomstnævnet af 1939 eller tilsvarende nævn. Som nærmere omtalt i bemærkningerne til § 3 anser regeringen det for bedst stemmende med de sædvanlige forhold på arbejdsmarkedet at overlade til parterne selv at afgrænse de grupper inden for de enkelte overenskomstområder, der som lavtlønnede skal komme i betragtning.

Spørgsmål 3. Hvor stort samlet beløb kræves der for at sikre, at den laveste løn for hel-dagsbeskæftigede voksne mandlige arbejdere bliver mindst 275 kr. om ugen?

I.

DASF har i sine den 10. november 1962 fremsatte generelle overenskomstkra v krævet følgende:

- (i) Den overenskomstmæssige normalugeløn forhøjet til 275 kr. ugentlig incl. det nugældende dyrtidstillæg.
- (ii) Den overenskomstmæssige normaltime-løn baseret på en mindsteugeløn på 275 kr. incl. nugældende (d. v. s. det i no-